

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	6119346969
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6119346969.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Bratislava, Digital Park I, Einsteinova 21, IČO: 31 351 026, proti povinným 1) X.. S. C., narodený X. O. XXXX, D., P. XXXX/M., 2) S.. A. C., narodená XX. V. XXXX, D., P. XXXX/M., o vymoženie 1296,83 eura s príslušenstvom, o dovolaní povinných proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11CoEk/6/2022-499 z 15. júna 2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinných 1) a 2) o d m i e t a .

II. Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) uznesením č. k. 18Ek/1306/2019-372 zo 14. februára 2022 konanie o návrhu povinných 1) a 2) na zastavenie exekúcie z 21. októbra 2020, vrátane konania o sťažnosti povinných 1) a 2) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/1306/2019 z 19. júla 2021, zastavil. O nároku o náhrade trov konania rozhodol tak, že oprávnenej voči povinným 1) a 2) náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica dňa 15. augusta 2019 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Usačeva, pričom v dôsledku prerušenia výkonu funkcie súdneho exekútora bol za jeho zástupcu určený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD.

2. Exekučný súd v uznesení konštatoval, že povinní 1) a 2) dňa 25. augusta 2019 podali návrh na zastavenie exekúcie (z 21. augusta 2019), ktorý súd uznesením č. k. 18Ek/1306/2019 z 25. mája 2020 zamietol s tým, že na základe sťažnosti povinných bolo napadnuté rozhodnutie zrušené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/1306/2019 z 24. septembra 2020 a vec bola vrátená súdnemu exekútorovi na postup v zmysle ustanovenia § 61n ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v platnom znení. O v poradí druhom návrhu povinných 1) a 2) na zastavenie exekúcie Okresný súd Banská Bystrica rozhodol uznesením č.

k. 18Ek/1306/2019 z 19. júla 2021 tak, že návrh povinných na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol s odôvodnením, že pri späťvzátí návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie po vydaní poverenia súdnemu exekútorovi exekúciu nezastavuje súd, ale exekúcia sa zastaví rozhodnutím súdneho exekútora podľa § 61n ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Proti predmetnému uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie vydanému vyšším súdnym úradníkom podali povinní sťažnosť. Exekučný súd z obsahu spisu zistil, že dňa 26. augusta 2021 bolo súdu doručené upovedomenie o ukončení exekúcie vydané povereným súdnym exekútorom dňa 18. augusta 2021 podľa ustanovenia § 61o Exekučného poriadku v dôsledku skutočnosti, že povinní k 4. augustu 2021 uhradili celú vymáhanú pohľadávku aj s trovami exekúcie. Doručením upovedomenia o ukončení exekúcie sa exekučné konanie skončilo. Exekučný súd ďalej poznamenal, že napriek uvedenému, podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27. septembra 2021 povinní trvali na tom, aby súd o návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj o sťažnosti rozhodol. Opätovne poukázali na postup súdneho exekútora, v dôsledku ktorého im mala vzniknúť škoda a žiadali, aby sa exekučný súd vyjadril k bezdôvodnému obohateniu súdneho exekútora a oprávnenej. Exekučný súd ako sťažnostný súd v odôvodnení predmetného uznesenia zo 14. februára 2022 ďalej konštatoval, že dôvod na zastavenie exekúcie je daný iba vtedy, ak k plneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Plnenie po začatí exekúcie spôsobuje v rozsahu plnenia ukončenie exekúcie ipso facto, preto exekučný súd v dôsledku uvedeného uznesenie o zastavení exekúcie nevydával. Uzavrel, že ak sa povinní 1) a 2) domáhali zastavenia exekúcie, stalo sa tak na základe upovedomenia o ukončení exekúcie vydaného súdnym exekútorom dňa 18. augusta 2021.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) prejednal odvolanie povinných 1) a 2) proti uzneseniu exekučného súdu a uznesením č. k. 11CoEk/6/2022-499 z 15. júna 2023, odvolanie povinného 1) ako oneskorene podané podľa § 386 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) odmietol a vo vzťahu k povinnej 2) uznesenie exekučného súdu podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Odmietnutie odvolania povinného 1) odvolací súd odôvodnil tým, že odo dňa nasledujúceho po doručení odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie povinnému 1), t. j. od 15. februára 2022, začala povinnému 1) plynúť lehota na podanie odvolania, pričom posledným dňom na podanie odvolania povinným bol 1. marec 2022. Odvolanie proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie podal povinný 1) až 7. marca 2022, teda po márnom uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Pri prejednaní odvolania vo vzťahu k povinnej 2) odvolací súd poukázal na tú skutočnosť, ktorú pri svojom rozhodovaní zobral na zreteľ aj súd prvej inštancie, že Upovedomením o ukončení exekúcie z 18. augusta 2021 poverený súdny exekútor exekučnému súdu oznámil, že v predmetnej exekučnej veci sp. zn. 184EX 227/19 vydal upovedomenie o ukončení exekúcie a predložil konečné vyúčtovanie exekučného konania, keďže povinní k 4. augustu 2021 uhradili celkovú pohľadávku s trovami exekúcie, a teda exekúcia bola ukončená.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali povinní 1) a 2) dovolanie, ktoré odôvodnili tým, že v predmetnom exekučnom konaní bolo porušené ich právo na spravodlivý súdny proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, a preto navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“ alebo „NS SR“) vec vrátil odvolaciemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. O trovách konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie alebo odvolací súd po zrušení oboch rozhodnutí NS SR.

5. Podľa názoru povinných 1) a 2) (ďalej aj „dovolateľov“), odvolací súd vôbec neskúmal výšku pohľadávky oprávnenej k termínu podania návrhu na výkon exekúcie, nezaoberal sa preplatkom k 15. augustu 2019, nevyčísľal odmenu exekútora za tzv. malú exekúciu, priznal exekútorovi nepreskúmané vecné výdavky, jeho rozhodnutie je v dôsledku uvedeného protizákonné a v rozpore s čl. 20 Ústavy SR o ochrane všetkých foriem vlastníctva. Konajúce súdy si nepreverili tvrdenia povereného exekútora a jeho zástupcu, v dôsledku čoho boli porušené ustanovenia Exekučného poriadku týkajúce sa primeraného zabezpečenia pohľadávky. Podľa dovolateľov, odvolací súd mal upozorniť na viacnásobné porušenia zákonov obomi exekútormi, súdom prvej inštancie aj vyššími súdnymi úradníkmi konajúcimi vo veci. Sudkyňa S. vo svojom rozhodnutí nesprávne vyhodnotila zabezpečenie vymáhanej pohľadávky ako primerané, a tým sa tiež pričínila o dlhodobé poškodzovanie povinných, ktorí nemohli nakladať s vysokou finančnou hotovosťou. Povinní 1) a 2) ako poškodení neustále žiadali o odblokovanie financií

na troch účtoch, súd upozorňovali na porušovanie ich ústavných práv a žiadali, aby bola exekúcia zastavená, čo sa však udialo až tri roky po zaplatení celého dlhu. Dovolatelia tiež dodali, že Okresný súd Banská Bystrica potvrdil, že v exekučnom konaní bolo porušené právo povinných na spravodlivý súdny proces a v konaní vznikol 28. augustom 2019 preplatok. Za bezdôvodné obohatenie na úkor povinných a im spôsobenú škodu zodpovedá ako oprávnená, tak aj sudkyňa S., ktorá mala exekúciu zastaviť a tiež obaja exekútori. Dovolací súd sa preto musí v rámci dovolacieho konania zaoberať nezákonným exekučným konaním, spôsobenou škodou a bezdôvodným obohatením a usmerniť súdy nižších inštancií, aby postupovali zákonným spôsobom a vydali nové rozhodnutie vo veci, a to po presnom vyčíslení pohľadávky k termínu podania návrhu na výkon exekúcie.

6. Oprávnená k podaniu povinných 1) a 2) nepodala písomné vyjadrenie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania (len vo vzťahu k povinnej 2)), s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s § 429 ods. 2 písm. a) CSP, po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie povinnej 2) je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné /§ 447 písm. c) CSP/ a dovolanie povinného 1) je potrebné odmietnuť ako podané oneskorene podľa § 447 písm. a) CSP.

8. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

10. Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

11. Podľa § 427 ods. 1 veta prvá CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

12. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní.

13. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté podaním dovolania na exekučný súd dňa 25. marca 2024, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne podľa nej so zreteľom na okamih začatia dovolacieho konania, dovolanie by bolo bez ďalšieho neprípustné. Avšak rešpektujúc povinnosť ústavne konformného výkladu, pri zachovaní ústavného princípu dôvery v platné právo, princípu legitímnych očakávaní, ako aj princípu dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci (vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov), dovolací súd považoval za správne, aby sa otázka prípustnosti dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

14. Zo spisu tiež vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané až za účinnosti novej právnej úpravy (dňa 15. júna 2023). Z hľadiska prípustnosti dovolania bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom po 1. apríli 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie povinnej 2) proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil vo vzťahu k povinnej 2) uznesenie exekučného súdu o zastavení konania o návrhu povinných na zastavenie exekúcie, vrátane konania o sťažnosti proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí v poradí druhého návrhu povinných na

zastavenie exekúcie, je teda bez ďalšieho neprípustné.

15. V nadväznosti na uvedené dovolací súd pre úplnosť poznamenáva, že dovolanie vo vzťahu k povinnej 2) je rovnako potrebné považovať za dovolanie podané neoprávnenou osobou podľa ust. § 447 písm. b) CSP, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním nebolo vydané v neprospech strany - povinnej 2). Odvolací súd vo vzťahu k povinnej 2) potvrdil uznesenie exekučného súdu o zastavení konania o návrhu povinných na zastavenie exekúcie, vrátane konania o sťažnosti proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí v poradi druhého návrhu povinných na zastavenie exekúcie, no v danej súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v čase vydania napadnutých rozhodnutí exekučné konanie voči povinným 1) a 2) už bolo skončené, o čom bolo povereným súdnym exekútorom dňa 18. augusta 2021 vydané upovedomenie o skončení exekúcie. Napriek skončeniu exekučného konania, povinní 1) a 2) naďalej trvali na svojich návrhoch na zastavenie exekúcie a v dôsledku uvedeného, rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním povinnej 2) nemožno považovať za rozhodnutie vydané v jej neprospech.

16. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie povinnej 2) podľa § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

17. Čo sa týka dovolania povinného 1), vo vzťahu k nemu je potrebné dovolanie odmietnuť v zmysle § 447 písm. a) CSP ako podané oneskorene. V preskúmvanej veci bolo dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11CoEk/6/2022-499 z 15. júna 2023 doručované povinnému 1) v súlade so zákonom č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente).

18. Podľa ust. § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente, elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručení, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

19. Z elektronickej doručky založenej v súdnom spise na liste číslo 517 vyplýva, že uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené do elektronickej schránky povinného 1) dňa 5. januára 2024 o 8:20 hodine. Daným okamihom začala povinnému 1) plynúť dvojmesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 427 ods. 1 CSP), ktorá uplynula v utorok 5. marca 2024 (o polnoci daného dňa). Vo veci nebolo vydané opravné uznesenie, preto neprichádza do úvahy použitie druhej vety § 427 ods. 1 CSP, v zmysle ktorej lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

20. Podľa ustanovenia § 121 ods. 5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

21. Z dovolania povinných 1) a 2) založeného v súdnom spise na č. l. 542 a nasl. dovolací súd zistil, že dovolanie povinného 1) proti uzneseniu odvolacieho súdu bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 25. marca 2024, teda po uplynutí zákonom predpokladanej dovolacej lehoty povinného 1), pričom návrh na odpustenie zmeškania lehoty v súlade s § 122 CSP podaný nebol. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie povinného 1) odmietol ako podané oneskorene podľa ust. § 447 písm. a) CSP bez toho, aby sa zaoberal jeho obsahom, resp. jeho prípustnosťou a dôvodnosťou.

22. V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vznikol voči povinným 1) a 2) nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu oprávnenej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú

ekonómiu, oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.